

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 18796

гр. София, 02.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
закрито заседание на 02.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разглежда дело номер **5279** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 17
от Закона за чужденците в Р. България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба от У. У. Ч., [дата на раждане], гражданин на Ф. Р. Н., чрез адв. Е. Х. –
САК, преупълномощен от адвокатско дружество „И. и Партньори“, срещу отказ за издаване на
виза, обективиран в стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на
виза, анулиране или отмяна на виза за дългосрочно пребиваване, издаден от Посолството на Р.
България в А., Н. на дата 06.05.2025 г. и получен лично от жалбоподателя срещу подпис на дата
06.05.2025 г.

Видно от приложения заверен препис на получения отказ в него като правно основание е посочен
чл. 10, ал. 1, т. 17 от Закона за чужденците в Р. България (ЗЧРБ). Като фактическо основание е
посочено следното: След цялостен анализ на документите и фактите, свързани с пътуването, не
доказва по убедителен начин, че целта на посещението е действителна. При проверката на
посочения адрес е установено, че съпругата на апликанта е живяла известно време на адреса,
след което вече не живее там. Разпродадено е оборудването.

Съдът, след като се запозна с жалбата, установи, че тя не отговаря на изискванията на чл. 150, ал.
1 от АПК. Съгласно чл. 150, ал. 1, т. 6 от АПК, жалбата трябва да съдържа указание в какво се
състои незаконосъобразността на акта. Тоест, в нея трябва да са изложени факти, които да са
свързани логически помежду си. Всички аргументи в жалбата трябва да са насочени към
обосноваването на това, в какво се състои незаконосъобразността на акта. На с. 5 от жалбата е
посочено, че съгласно чл. 25, ал. 1, т. 9 от ЗЧРБ (нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., предишна т. 7 - ДВ,
бр. 36 от 2009 г.), разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците, които не
са лица от български произход, родени на територията на Р. България, изгубили са българското си
гражданство по изселнически спогодби или по собствено желание и желаят трайно да се
установят на територията на страната. Във връзка с това в жалбата трябва да се уточни, твърди ли
се, че У. У. Ч. е роден на територията на Р. България и е притежавал българско гражданство, но го
е загубил по изселническа спогодба или по собствено желание. Същото е необходимо с оглед

формиране на предмета на делото, разпределяне на тежестта на доказване и уточняване на фактите, които трябва да бъдат доказани в хода на съдебното производство.

Във връзка с посоченото жалбата трябва да се остави без движение и на жалбоподателя да се даде възможност да отстрани нередовността, като извърши необходимите уточнения.

На основание чл. 158, ал. 1 от АПК, съдът,

Р А З П О Р Е Д И:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ жалба от У. У. Ч., [дата на раждане], гражданин на Ф. Р. Н., чрез адв. Е. Х. – САК.

УКАЗВА на жалбоподателя, че в 7 – дневен срок от получаване на препис от разпореждането трябва да изпълни дадените му в мотивите на разпореждането указания.

УКАЗВА на жалбоподателя, че при неизпълнение на дадените указания в посочения 7-дневен срок, жалбата ще бъде оставена без разглеждане, на основание чл. 158, ал. 3 от АПК, а производството по делото ще бъде прекратено.

ПРЕПИС от разпореждането да се връчи на адв. Х..

Разпореждането не подлежи на обжалване.